

Mariandrie

A Glitter Baptism

Why are most famous artists male? What kind of space do female artists occupy? What practices, mediums, and colors are considered feminine? What constitutes a female voice, and in what ways is this articulated?

The works demonstrate a juxtaposition inspired by the modern visual language with traditional crafting techniques. Although Modernism created explicit manifestations of what art is, it excluded most female artists and their voices. Questioning the male-dominated narrative, by using the same kind of language infused with techniques that were used only by females as a hobby or to produce their dowry, occurs the need to explore more on what is considered contemporary art practice.

Experimenting with the idea of fiber and its symbolization, sparks a journey of discovering genderless forms that re-contextualize the perception of gender stereotypes. Reimagining and reconstructing painting through fiber produces a new contemporary narrative. Composition and scale are carefully considered as the works approach both contemporary and modern narrative.

Raw materials, such as cotton - unprimed off-white canvas and denim-, rope, and the burlap fabric, one of the older fabrics in the world, underline something primal and pristine, disassociated from any fabricated perceptions. Presenting bold statements with socio-political and religious messages, crafted in delicate techniques, the artist transfers the message in a diplomatic way, making it more digestible.

The particular use of color and its relationship with gender is examined, resulting in pushing the boundaries of what is considered feminine and masculine. Why is pink for girls and blue for boys? What do pink and blue represent in actuality and in what ways are they associated with gender and sexuality? While the generic concept underlines that blue signifies masculinity, what is exceptionally notable, is the use of blue color in the most unisex garment humanity has ever known, blue jeans! Denim does not transmit any assumptions about one's sexuality, gender, and identity.

Glitter comes in contrast to denim. Glitter is correlated with females and queers and has been 'demonized' and the works attempt to canonize it. Furthermore, using glitter, a cheap crafting material instead of paint opposes the notion of fine art and its unspoken rules.

The glitter baptism encapsulates the rebirthing of each individual into a more inclusive being, using glitter as a metaphor for catharsis. A new way of viewing things, moving away from perceiving a woman as a replica of a man and a devil's moppet. A stimuli to raise questions of authority, importance and ownership.

The purpose is to dismantle any notion of a subject and an object. The one does not define the other, but they both invent themselves collectively, merging the gap between them. Since glitter is a symbol of femininity, the exhibition invites everyone to act from a place of empathy. An open invitation for everyone to be a feminist, that is, a person who believes in equality for all genders.

\\.

Γιατί οι περισσότεροι διάσημοι καλλιτέχνες είναι άνδρες; Τι είδους καλλιτεχνικού χώρου καταλαμβάνουν οι γυναίκες καλλιτέχνες; Ποιες πρακτικές, τεχνικά μέσα και χρώματα θεωρούνται θηλυκά; Τι συνιστά τη γυναικεία φωνή και με ποιους τρόπους εκφράζεται;

Τα έργα αυτής της έκθεσης παρουσιάζουν μια αντιπαραβολή εμπνευσμένη από τη σύγχρονη εικαστική γλώσσα με τις παραδοσιακές τεχνικές χειροτεχνίας. Αν και ο Μοντερνισμός δημιούργησε σαφείς παραμέτρους του τι είναι τέχνη, απέκλεισε ωστόσο τις περισσότερες γυναίκες καλλιτέχνες μαζί με τις φωνές τους. Η αμφισβήτηση της ανδροκρατούμενης αφήγησης, με τη χρήση του ίδιου είδους γλώσσας εμποτισμένης με τεχνικές που χρησιμοποιούνταν μόνο από τις γυναίκες ως χόμπι ή για την παραγωγή της προίκας τους, δημιουργεί την ανάγκη να διερευνηθεί περισσότερο αυτό που θεωρείται πρακτική σύγχρονης τέχνης.

Ο πειραματισμός με την ιδέα της ίνας και του συμβολισμού της, πυροδοτεί ένα ταξίδι ανακάλυψης μορφών που δεν προσδιορίζουν φύλο, επανατοποθετώντας έτσι την αντίληψη των στερεοτύπων του φύλου. Ο επανασχεδιασμός και η ανακατασκευή της ζωγραφικής μέσω του υφάσματος και των ινών παράγει μια νέα σύγχρονη αφήγηση. Η σύνθεση και η κλίμακα των έργων είναι προσεκτικά μελετημένα ούτως ώστε να προσεγγίζουν τόσο τη σύγχρονη όσο και τη μοντέρνα αφήγηση.

Η χρήση πρώτων υλών, όπως ακατέργαστος καμβάς, τζιν ύφασμα, σχοινί και λινάτσα, ένα από τα παλαιότερα υφάσματα στον κόσμο, υπογραμμίζουν κάτι αρχέγονο και παρθένο, αποκομμένο από κάθε κατασκευασμένη αντίληψη. Παρουσιάζοντας τολμηρές τοποθετήσεις με κοινωνικοπολιτικά και θρησκευτικά μηνύματα, φιλοτεχνημένα με ντελικάτες τεχνικές, η καλλιτέχνης μεταφέρει μηνύματα με διπλωματικό τρόπο, καθιστώντας τα πιο εύπεπτα.

Η ιδιαίτερη χρήση του χρώματος και η σχέση του με το φύλο εξετάζεται, πιέζοντας τα όρια του τι θεωρείται θηλυκό και αρσενικό. Γιατί το ροζ χρώμα είναι για τα κορίτσια και το μπλε για τα αγόρια; Τι αντιπροσωπεύουν στην πραγματικότητα τα χρώματα ροζ και μπλε και με ποιους τρόπους σχετίζονται με το φύλο και την σεξουαλικότητα; Ενώ η γενική ιδέα υπογραμμίζει ότι το μπλε σημαίνει αρρενωπότητα, αυτό που είναι εξαιρετικά αξιοσημείωτο είναι η χρήση του μπλε χρώματος στο πιο unisex ένδυμα που έχει γνωρίσει ποτέ η ανθρωπότητα. Τα μπλε τζιν! Το τζιν ύφασμα δεν δημιουργεί αντιλήψεις για τη σεξουαλικότητα, το φύλο και την ταυτότητα του ατόμου.

Το γκλίτερ έρχεται σε αντίθεση με το τζιν ύφασμα. Το γκλίτερ έχει συσχετιστεί με τις γυναίκες και τα queer άτομα, και έχει «δαιμονοποιηθεί» κάτι το οποίο τα έργα της έκθεσης προσπαθούν να αλλάξουν. Ακόμη, η χρήση γκλίτερ, ενός φθηνού υλικού χειροτεχνίας, αντί για μπογιά αντιτίθεται στην αυστηρή έννοια των καλών τεχνών και στους άρρητους κανόνες τους.

Η βάφτιση με γκλίτερ υποδηλώνει την αναγέννηση κάθε ατόμου σε ένα πιο περιεκτικό ον, χρησιμοποιώντας το γκλίτερ μεταφορικά για να υποδηλώσει την κάθαρση. Ένας νέος τρόπος να δούμε τα πράγματα, απομακρυσμένος από το να βλέπεις τη γυναίκα ως αντίγραφο του άνδρα και ενός διαβολικού αντικειμένου, Ένα ερέθισμα για να θέσει ερωτήματα σχετικά με ζητήματα εξουσίας, σπουδαιότητας και ιδιοκτησίας.

Ο σκοπός είναι να διαλύσει κάθε έννοια υποκειμένου και αντικειμένου. Το ένα δεν ορίζει το άλλο, αλλά και οι δύο εφευρίσκουν τον εαυτό τους συλλογικά, συγχωνεύοντας το χάσμα μεταξύ τους. Δεδομένου ότι το γκλίτερ είναι σύμβολο θηλυκότητας, η έκθεση προσκαλεί όλους να δράσουν με ενσυναίσθηση. Μια ανοιχτή πρόσκληση για όλους να είναι φεμινιστές, δηλαδή άτομα που πιστεύουν στην ισότητα για όλα τα φύλα.